पुरोहितपुरोगास्ते जिष्णुं जैत्ररथर्वभिः। उप सर्गः १७
चक्रमिरे पूर्व्वमभिषेक्तुं द्विजातयः॥१३॥ तस्यौघ
महती मूर्ध्नि निपतन्ती व्यराजत। सशब्दमभिषेक
श्रीर्गङ्गेव त्रिपुरद्विषः॥१४॥ स्तूयमानः क्षणे तस्मिन्न
लक्ष्यत स वन्दिभिः। प्रवृद्ध इव पर्जन्यः सारङ्गैरभि
नन्दितः॥१५॥

पुरोहितेति। पुरोहितपुरोगाः पुरोहितमुखा द्विजातयो ब्राह्मणा अथर्व्वभिर्म्मन्त्रविशेषैस्तं अतिथिं पूर्व्वं अभिषेक्तुं उपचक्रमिरे आरब्धवन्तः किं० तं जिष्णुं जयशीलं किं० अ० जैत्रैर्जयशीलैः॥१३॥ तस्येति। अभिषेकश्रीः अभिषेचनजलश्रीः सशब्दं यथा तथा तस्य अतिथेर्मूर्द्ध्नि निपतन्ती व्यराजत शोभतेस्म किं० अ० ओघमहती महाप्रवाहा कस्य केव त्रिपुरद्विषः शिवस्य मूर्द्ध्नि गङ्गेव॥१४॥ स्तूयमान इति। सोऽतिथिः तस्मिन् क्षणे अभिषेककाले वन्दिभिः स्तुतिपाठकैः स्तूयमानः सन् प्रवृद्धो वृद्धिमान् अलक्ष्यत जनैर्दृष्टः कैः क इव सारङ्गैश्चातकैरभिनन्दितः जलप्रार्थनया स्तुतः पर्जन्यो मेघ इव॥१५॥